

Μια ζωή γεμάτη ύμνους και ψαλμούς

/ Γενικά

Αυτός ο τίτλος ταιριάζει απόλυτα για να περιγράψει τη ζωή του κ. Ανδρέα Ιωάννου, ιεροψάλτη στον Ιερό Ναό του Αρχαγγέλου Μιχαήλ Καϊμακλίου, τον οποίο φιλοξενούμε σήμερα στη σελίδα μας, με σκοπό να δώσουμε μια περίληψη της ζωής του αλλά το σημαντικότερο να εντοπίσουμε τη βαθιά σύνδεση ή αν θέλετε την ανάγκη της ανθρώπινης ύπαρξης να δοξολογήσει και να υμνήσει το Θεό, και αυτό ακριβώς θα επιχειρήσουμε, παίρνοντας ως παράδειγμα τη ζωή του κ. Ανδρέα.

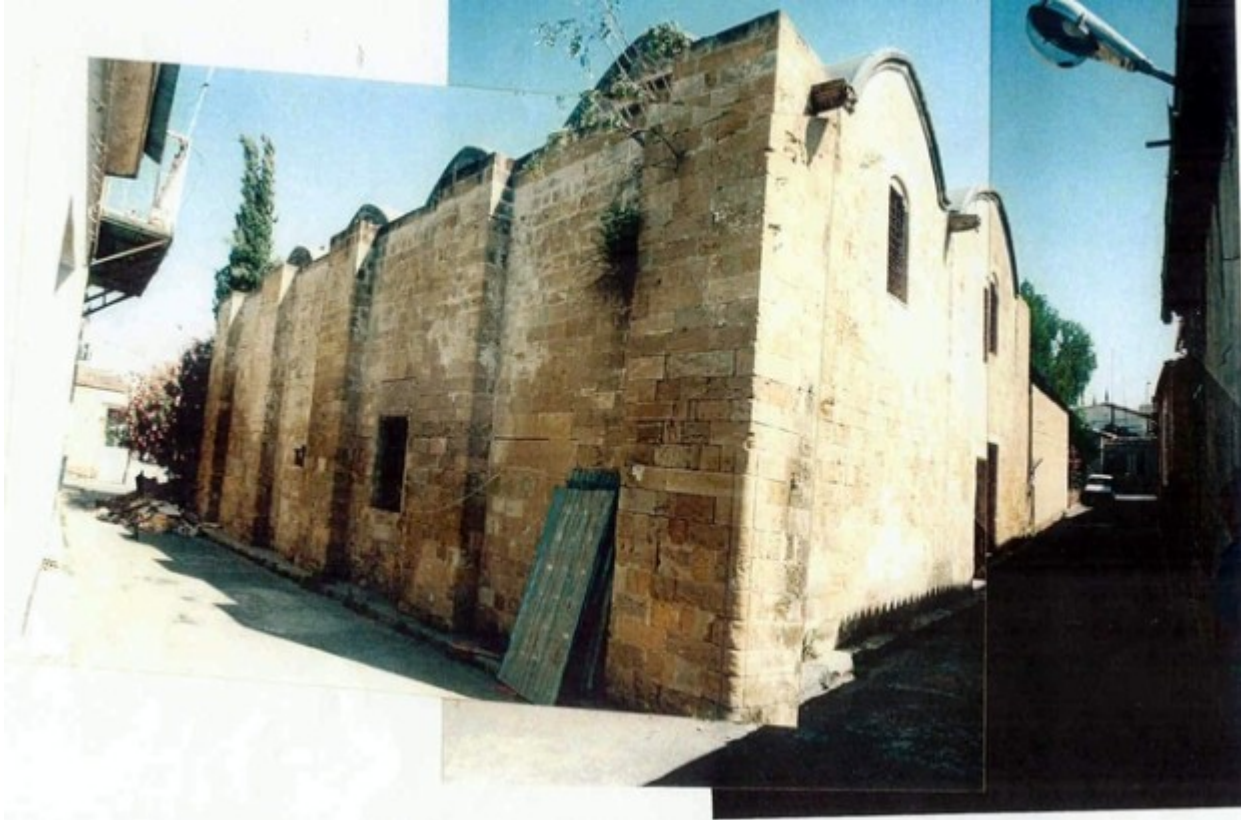
Γεννημένος το 1922 στη Μουσουλίτα της Αμμοχώστου, από πολύ νωρίς έδειξε το ενδιαφέρον του για την υμνολογία, όταν, όπως μας είπε, τυχαία βρήκε στο σπίτι της θείας του ένα βιβλίο βυζαντινής μουσικής με τίτλο «Κρυπτίδα» του Μουσικοδιδασκάλου και Μελοουργού Φωκαέως. Αυτό το βιβλίο θα γινόταν το έναυσμα και η λαχτάρα να μάθει και να ασχοληθεί με την υμνολογία. Έτσι λοιπόν, χωρίς να γνωρίζει τίποτε από μουσική, πρόστρεξε στον ιερέα του χωριού του, τον Παπακασσιανό, για να μάθει να ψάλλει, μαθήτευσε αρχικά κοντά του και μάθαινε την τέχνη αυτή παράλληλα με την τέχνη του επιλοποιού.

Τα επόμενα χρόνια θα είναι πολύ παραγωγικά για τον κ. Ανδρέα, ειδικά από το 1934 και μετά, που ήρθε και εγκαταστάθηκε στη Λευκωσία. Στη Λευκωσία ο κ. Ανδρέας παράλληλα με την εργασία του ως επιλοποιός, ασκήθηκε ακόμη περισσότερο και ευκρινέστερα στην ψαλτική τέχνη, μαθητεύοντας κοντά σε

σημαντικούς δασκάλους της εποχής, όπως ο Θεόδουλος Καλλίνικος, ο Κυριάκος Καουρής και ο Μιχαήλης της Εκκλησίας της Φανερωμένης. Έμαθε, επίσης, πολλά ακούγοντας δίσκους του Ναυπλιώτη, άλλου γνωστού ιεροψάλτη της εποχής, κυρίως όσο αφορά την καθαρότητα της φωνής και του λόγου. Διορίστηκε αρχικά ψάλτης στον Ιερό Ναό του Άγιου Λουκά στη Λευκωσία. Μετά τα γεγονότα του 1958 έφυγε και για λίγο καιρό έψαλλε στον Άγιο Κασσιανό, και απο κεί για 60 χρόνια στον Αρχάγγελο Καϊμακλίου.

Σύζυγος και πατέρας 10 παιδιών ο κ. Ανδρέας εργάστηκε πολύ σκληρά στη ζωή του. Αυτός και η συζυγός του δούλευαν πολλές ώρες, για να να μπορέσουν να θρέψουν την οικογένειά τους. Σήμερα, κάνοντας έναν απολογισμό ζωής, χήρος πια αφού η αγαπημένη του σύζυγος Ελένη απεβίωσε, έχοντας, όμως, γύρω του την αγάπη των παιδιών του, αν και ο ίδιος προσπαθεί να μην τους επιβαρύνει και να αυτοεξυπηρετείτε, δεν παραπονιέται, θυμάται τα πάντα και τα αναπολεί με αγάπη χωρίς πικρία για τη ζωή. Το μόνο του παράπονο είναι ότι οι νέοι πλέον δέν πάνε στην εκκλησία, και, όπως λέει, εν μέρει φταίνε και οι ψάλτες που δε γίνονται κατανοητοί απο τον κόσμο: «θα έπρεπε να ψάλλουν καθαρότερα, γιατί τις περισσότερες φορές ο κόσμος κάθεται και ακούει κάτι που δε καταλαβαίνει, όχι μόνο γλωσσικά αλλά και μουσικά». Γι' αυτό προτρέπει τους ψάλτες να ψάλλουν καθαρότερα και να ασκούνται πάνω στις ψαλμωδίες. Επίσης, προτρέπει και τον κόσμο να πηγαίνει εκκλησία.

Μια ζωή ύμνους και ψαλμωδίες, μια ζωή γεμάτη, αφιέρωμα στο Θεό. Τώρα στα 93 του πια ο κ. Ανδρέας, αν και, όπως λέει ο ίδιος, έχει βραχνιάσει και οι φωνητικές του χορδές άρχισαν να τον προδίδουν, προσπαθεί γεμάτος λαχτάρα να ψάλλει, γνωρίζοντας πλέον καλύτερα απο ποτέ, κουβαλώντας όλη αυτή την εμπειρία των χρόνων, το νόημα και την αξία της ψαλτικής τέχνης, πάντα με απλότητα και αγάπη για την εκκλησία, τη μουσική και τον άνθρωπο.

Ελένη Μυλωνοπούλου, θεολόγος

Πηγή: churchofcyprus.org.cy